

Kronoksen pääsykoeopas 2015

Vinkkejä ja kannustusta Helsingin suomenkielisiin
historia-aineisiin hakeville

Julkaisija Kronos ry

Lukijalle

Terve! Luet parhaillaan Kronos ry:n eli Helsingin yliopiston suomenkielisen historian opiskelijoiden ainejärjestön vuoden 2015 pääsykoeopasta. Tämä opas on suunnattu kaikille Helsingin yliopistoon historiaa opiskelemaan pyrkiville ja sen tarkoituksena on jakaa vinkkejä ja neuvoja pääsykokeeseen valmistautumisessa.

Pääsykoeoppaan on laatinut joukko historian opiskelijoita, jotka ovat halunneet jakaa omat kokemuksensa historian pääsykokeeseen valmistautumisesta ja siitä, miten he ovat onnistuneet saamaan opiskelupaikan yliopistosta. Oppaassa kerrotaan mm. opiskelusta Helsingin yliopistossa ja Helsingistä opiskelijakaupunkina, sekä annetaan konkreettisia vinkkejä pääsykokeeseen lukemisesta, kirjallisuudesta ja siitä, miten toimia pääsykokeessa. Oppaaseen on myös koottu vuoden 2014 fuksien omia tarinoita pääsykoetaipaleistaan, jotka toivottavasti antavat sinulle vertaistukea ja rohkaisua pääsykoetta varten!

Toivon, että tästä oppaasta on sinulle hyötyä valmistautuessasi pääsykokeeseen ja saat siitä intoa ja energiaa kevään koitosta varten.

Suurkiitokset kaikille, jotka olivat tekemässä tätä vuoden 2015 pääsykoeopasta, sekä tsemppiä teille pääsykokeeseen valmistautuville! Muistakaa tehdä lukemisesta kivaa ja nauttikaa uuden oppimisesta! Syksyllä nähdään opiskelujen merkeissä :)

Mari Leander

Vuoden 2014 fuksi ja pääsykoeopasvastaava 2015

Tekijätiimi 2015:

Mari Leander, Heikki Aarva, Aino Kirjonen, Kaisa-Leena Rahikka, Charlotta Bergström, Hilda Tolonen, Jenna Helenius, Vuokko Schoultz, Henrik Helanne, Lotta Vuorio, Elina Tarvainen

Julkaisija: Kronos ry, Helsingin yliopiston historian opiskelijoiden ainejärjestö

Kiitos kaikille kronoslaisille kirjaehdotuksista!

Sisällysluettelo

Lukijalle	1
Sisällysluettelo	2
Millaista on opiskella historiaa Helsingin yliopistossa?	3-4
Opiskelijan Helsinki	5-6
Pääsykoe 2015	7
Kirjallisuusvinkkejä	8-9
Vanhat pääsykoekysymykset	10-11
Lukuaikataulu ja lukutekniikka	12-14
Miten toimia pääsykokeessa	15-18
Vuoden 2015 fuksien pääsykoekokemuksia	19-28
Henrik Helanne	
Lotta Vuorio	
Kaisa-Leena Rahikka	
Marjanah Sadiq	
Elina Tarvainen	
Lopuksi	29

Millaista on opiskella historiaa Helsingin yliopistossa?

Historian opiskelu yliopistossa on antoisaa sekä äärimmäisen yleissivistävää ja se antaa hyvän pohjan yhteiskunnan ja ihmisten ymmärtämiseen. Se kuitenkin poikkeaa lukion kurseista: opiskelussa ei ole enää kyse faktojen, nimien ja vuosilukujen ulkoa opettelemisesta, vaan keskeistä on historiatiedon luonteen ymmärtäminen, omaan tutkimukseen harjaantuminen sekä laajojen kokonaisuuksien hallitseminen. Historioitsija ei voi hahmottaa menneisyyttä aukottomasti, vaan hänen tehtävänsä on tulkita sitä historian omilla ehdoilla.

Historian oppiaine jakautuu Helsingin yliopistossa kahtia Suomen ja Pohjoismaiden historian sekä yleisen historian pääaineisiin, joilla on yhteiset perusopinnot. Omaa pääainetta ei tarvitse kuitenkaan tietää vielä hakuvaiheessa, vaan valinta on tehtävä viimeistään vasta kandidityötä suunnitellessa. Lisäksi monet oppiaineen kurssit soveltuvat kummankin pääaineen opiskelijoille ja monet tulevat historioitsijat opiskelevatkin molempia historia-aineita. Historianopiskelija voi myös halutessaan suorittaa opintojensa aikana aineenopettajan pätevyyden. Vaihtoehtoja ja valittavaa siis riittää eikä mitään tarvitse heti opintojen alkuvaiheessa sulkea pois.

Helsinki kaupunkina tarjoaa loistavat puitteet historian opiskelulle. Yliopiston päärakennus, jonka vanhalla puolella suurin osa historian luennoista pidetään, sijaitsee keskellä Helsingin empire-keskustaa, suoraan Senaatintorin sekä tuomiokirkon katveessa paikalla, joka on inspiroinut lukuisia historiantutkijoita urallaan. Tämä on erityisen suotuista sijainti juurikin historian opiskelijoita silmällä pitäen, sillä päärakennuksen lähituntumasta löytyvät niin Kansalliskirjasto, Kansallisarkisto, Topelia kuin Kaisa-kirjasto sekä opiskelijoiden atk-talo Alexandria. Näissä rakennuksissa myös te tulevat opiskelijat tulette viettämään lukuisia aamuja, iltapäiviä ja iltoja, sillä historiaa opiskellessa tietoa ei löydy internetistä, vaan suurin osa tutkimuksista on edelleen saatavilla vain kirjamuodossa. Lukeminen ja kirjoittaminen ovatkin keskeisimmät osat opiskelua, sillä itse luennot vievät vain murto-osan ajasta. Suurin osa työstä tehdään ”vapaa-ajalla”, mikä poikkeaa suuresti esimerkiksi lukio-opinnoista. Ehkä yleisimmät työskentelymuodot ovat

luennoilla istuminen, pienryhmäopetus, esseiden kirjoittaminen sekä luentopäiväkirjojen laatiminen.

Mutta älkää peljästykö! Akateemisen vapauden ansiosta kukin opiskelija saa itse päättää opintojensa suunnasta ja työmäärästä (ehkä tosin Kelan asettamien suuntaviivojen sisällä). Historian opiskelijoilta löytyy kiinnostuksenkohdetta joka lähtöön, osalle intohimon kohteena ovat 1700-luvun aateliset, osa innostuu toisen maailmansodan sotilaspapeista tai antiikin ajattelijoista ja ehkä suurimalle osalle näistä kaikista teemoista löytyy jotain kiinnostavaa. Yliopiston luennoitsijat professoreista dosentteihin ovat kaikki omien alojensa asiantuntijoita, jotka osaavat nostaa usein historiasta esiin poikkeuksellisiakin näkökulmia. Opiskelijan tehtäväksi jää kriittinen suhtautuminen esitettäviin näkökulmiin: tarkoitus ei ole omaksua uutta tietoa sellaisenaan vaan oman pohdinnan ja asiantuntemuksen kautta selvittää oma, ehkä luennoitsijasta poikkeava näkökanta asiaan.

Helsingin yliopisto on Suomen ja Euroopan parhaisiin kuuluva tutkimusyliopisto, joka tarjoaa etenkin historianopiskelijoille kattavat puitteet tulevan työuran rakentamiseen, kohdistui se sitten tutkimusalalle, opettajan ammattiin tai vaikkapa journalismiin, kirjailijan uralle tai jonnekin ihan muualle.

Lisäksi Helsingin suomenkielisten historia-aineiden ainejärjestö Kronos yhdessä ruotsinkielisen sisarjärjestönsä Historicuksen kanssa tarjoaa hyvät puitteet myös opiskelun ulkopuoliseen opiskelijaelämään. Kronos järjestää niin illanviettoja ja fuksitapahtumia kuin työelämäinfoja, retkiä museoihin ja matkoja ulkomaille. Järjestön toimintaan on helppo päästä mukaan jo ensimmäisestä opiskeluvuodesta alkaen!

Aino Kirjonen, fuksi 2014

Opiskelijan Helsinki

Helsinki on aina täynnä energiaa ja tapahtumia – ainakin jos avaat silmäsi ja lähdet uskaliaasti tutkimaan! Junat ja bussit kuljettavat päivittäin opiskelijoita ympäri Suomea tänne pääkaupunkiimme nauttimaan opinnoista ja vapaa-ajasta. Helsinki tarjoaa opiskelijoille moninaiset opiskelumahdollisuudet, kulttuurielämykset ja kasan sosiaalisia tapahtumia ympäri vuoden. Jos Helsinki tuntuu isolta ja tuntemattomalta, ota rohkeasti suuntaa eri tapahtumiin sekä lähde uusiin seikkailuihin mahtavassa kaupungissa.

Helsingin yliopisto sijaitsee aivan ydinkeskustassa, joten liikkuminen sinne on helppoa ja vaivatonta. Kampusalueelta pääsee nopeasti Rautatieasemalle, meren äärelle, ostoskeskuksiin ja muiden palveluiden äärelle.

Opiskelijan Helsinki on edullinen, vaikka pääkaupungin hinta taso on hiukan korkeampi kuin muualla maassa. Asunnon hakemisessa kannattaa olla ajoissa matkassa. HOAS eli Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiö tarjoaa edullisia asuntoja opiskelijoille, Yliopiston osakunnat tarjoavat asuntoja jäsenilleen, Facebookin Vuokra-asunnot Helsinki-ryhmästä löytyy erilaisia asumismuotoja erilaisille budjeteille ja vuokravälitys sivustot internetissä tarjoavat vuokralainen- palveluita, joissa vuokranantajat voivat ottaa suoraan yhteyttä asunnonhakijaan ilman välikäsiä.

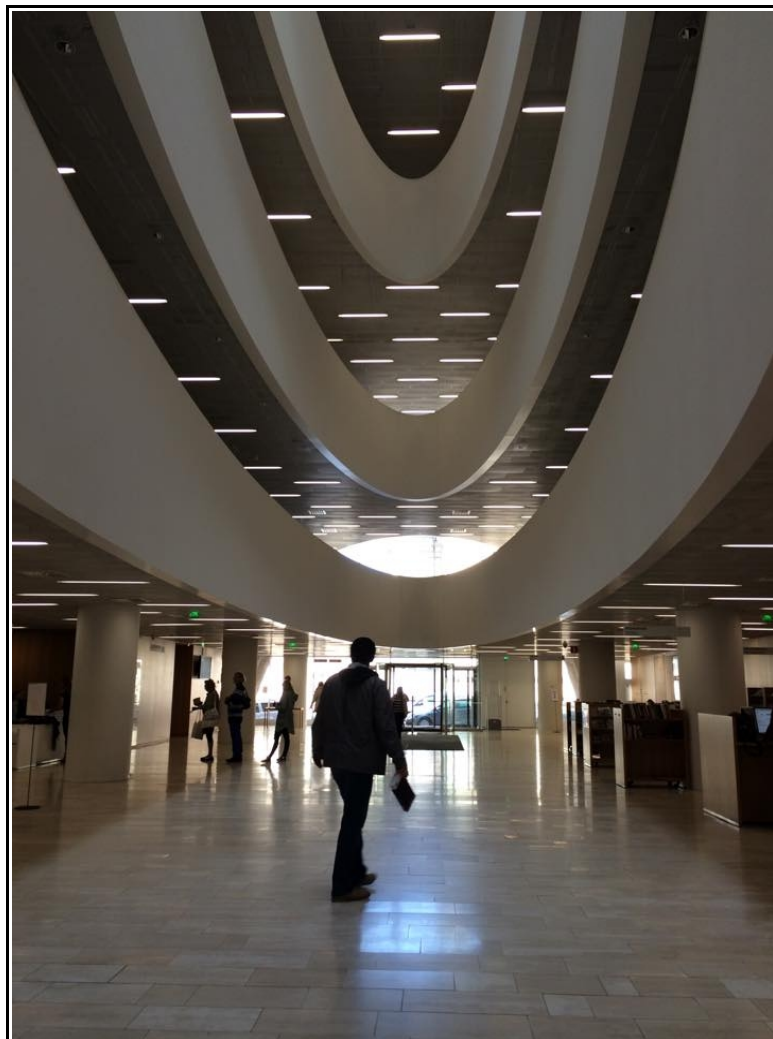
Helsingissä toimii upea julkinen liikenne, joka mahdollistaa helpon liikkumisen kampusalueelle keskustaan. Hintataso asunnoissa halpenee mitä kauemmas keskustasta liikutaan. Metro liikennöi 23 minuuttia pääteasemalta toiselle ja liityntälinjat kuljettavat metroasemilta Itä-Helsingin asuinalueille. Lähijunilla pääsee liikkumaan nopeasti Pohjois- ja Länsi-Helsinkiin. Bussiverkosto on kattava ja kulkee viikonloppuisin aamuyön pikkutunneille saakka. Opiskelijalle kausilippu Helsingin sisällä maksaa (2015) 24,80€ kuukaudessa, jolla voi liikkua rajattoman määrän matkoja Helsingin sisällä.

Opiskelijakortin hankittua (15-30€) opiskelija on oikeutettu moniin etuihin joista mm. UniSportin tarjoaman vuoden kausikortti kuntosalille ja ohjattuihin liikuntaryhmiin on vain 100€ hintainen, sekä päivittäinen lounas yliopiston kampusalueella UniCafe ravintoloissa tarttuu mukaan 2,60€ hintaan. YTHS eli ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö

huolehtii maksuttomasti perusterveydenhuollosta ja tarjoaa edullisesti hammashuoltoa sekä muita palveluita.

On turha pelätä ohjelman loppumista opiskelun ohella! Heti ensimmäisen opiskeluviikon aikana oma ainejärjestömme Kronos järjestää monipuolista ohjelmaa, yliopiston osakunnat ja harrastejärjestöt esittäytyvät sekä tarjoavat mahdollisuuksia vapaa-ajalle. Uusiin ihmisiin tutustuu väistämättäkin ja ihan varmasti jokaiselle löytyy jotakin. Jos yliopiston kautta ei vielä vapaa-aika pääse kokonaan loppumaan löytyy Helsingistä kaikenlaisia tapahtumia: on ravintolapäivää, katu- ja korttelijuhlia, kulttuuripläjäyksiä kuten taiteiden yö, riemujuhlia kuten vappu ja uusivuosi, leffapiknik tilaisuuksia kesäisin, markkinoita... Helsinkiin tutustuu nopeasti kun ottaa kartan käteen, uudet opiskelukaverit mukaan ja aloittaa kartoittamisen!

Kaisa-Leena Rahikka, fuksi 2014

Kaisa-kirjasto

Pääsykoe 2015

- ◆ Vuoden 2015 historian valintakoe järjestetään **tiistaina 26.5.2015 klo 9.00**. Tarkat tiedot valintakokeiden paikoista julkaistaan Helsingin yliopiston sivuilla viimeistään torstaina 21.5.2015 kello 18.00.
- ◆ Pääsykokeen tehtävät koskevat **Suomen ja Pohjoismaiden historiaa vuodesta 1750 vuoteen 1950** sekä **yleistä historiaa vuodesta 1750 vuoteen 1950**. Koetta varten ei ole erikseen mainittua valintakoe kirjallisuutta, vaan jokaisella hakijalla on mahdollisuus valmistautua kokeeseen valitsemallaan aikakautta koskevalla kirjallisuudella. Seuraavalle sivulle on kerätty kirjallisuusvinkkejä, joista voi olla apua materiaalin keräämisessä.
- ◆ Kokeessa on **kolme tehtävää**: tehtävät 1 ja 2 ovat esseetyyppisiä kysymyksiä (0-30 pistettä) ja tehtävä 3 on soveltava tehtävä (0-40 pistettä), joka perustuu koetilanteessa jaettavaan materiaaliin. Olet suorittanut kokeen hyväksytysti, jos saat tehtävistä 1 ja 2 kummastakin vähintään 15 pistettä ja tehtävästä 3 vähintään 20 pistettä.
- ◆ Kysymyksiin voi vastata suomeksi tai ruotsiksi.
- ◆ Uusia opiskelijoita valitaan **39**, joista puolet valitaan pelkän valintakokeen perusteella ja puolet valintakokeen ja lähtöpisteiden summan perusteella.
- ◆ Valinnan tulokset julkaistaan viimeistään **1.7.2015**.

Kirjallisuusvinkkejä

Helsingin yliopiston historian valintakoe on siinä mielessä erikoinen, että siihen ei määrätä mitään tiettyjä valintakoe kirjoja. Tarkoituksena on, että jokainen hakija kerää itselleen sopivat materiaalit kyseiseen aikakauteen liittyen, ja pyrkii näistä luomaan kokonaiskuvan pääsykoealueesta. Hakijan on syytä tutustua myös muuhun kirjallisuuteen kuin pelkkiin lukion oppikirjoihin, sillä ne antavat alueesta yleensä aika suppean kuvan. Kannattaa mennä kirjastoon ja kysyä kirjaston henkilökunnalta aikakauteen liittyvästä kirjallisuudesta, sillä he varmasti osaavat neuvoa hyvien kirjojen löytämisessä! Kannattaa myös selailla sisällysluetteloita läpi ja miettiä onko teos hyödyllinen pääsykokeen kannalta.

Tähän oppaaseen olemme keränneet listan historian opiskelijoiden suosittelemista teoksista aikakauteen liittyen, joista voisi olla hyötyä tämän vuoden pääsykokeeseen valmistautumisessa:

Yleinen historia

- **Alnæs Karsten.** Euroopan historia. Pimeyden aika: 1900–1945. Suomentanut Heikki Eskelinen. Helsinki: Otava, 2007 & Euroopan historia. Ihanteiden nousu: 1800-1900. Suomentanut Heikki Eskelinen. Helsinki: Otava, 2006.
- **Cameron, Rondo.** Maailman taloushistoria. (suom. Tapio Helen.) Porvoo. WSOY, 1995.
- **Gerholm, T. R. & Magnusson, S.** Ajatus, aate ja yhteiskunta: länsimaisten aatteiden ja tieteitten, poliittisten ja yhteiskunnallisten järjestelmien vuorovaikutus antiikista nykyaikaan. WSOY, 1983.
- **Heikkilä, T; Kaartinen, M & Kukkonen, T; Suvikumpu, L; Tiilikainen, T:** (toim.): Euroopan historia 1-2. WSOY, 2012.
- **Hobsbawm, Eric.** Äärimmäisyyksien aika: Lyhyt 1900-luku (1914–1991). (The age of extremes: The short twentieth century, 1914–1991.) Suom. Pasi Junila. Tampere: Vastapaino, 1999. sekä The Age of Revolution: Europe, 1789-1848, The Age of Capital: 1848–1875, The Age of Empire: 1875–1914.
- **Honour, Hugh & Fleming, John.** Maailman taiteen historia. (Suom. Marja Itkonen-Kaila et al.) Helsinki. Otava, 2001.
- **Kennedy, Paul M.** The Rise and Fall of Great Powers. London. Fontana Press, 1989.
- **Kirby, David.** The Baltic World 1772-1993. London: Longman, 1995

- **McNeill & McNeill.** Verkottunut ihmiskunta: Yleiskatsaus maailmahistoriaan. Tampere: Vastapaino 2005
- Otavan suuri maailmanhistoria osat 13-17. Helsinki. Otava, 1985.
- **Perry, Marvin.** Western Civilization: A Brief History. Boston: Houghton Mifflin, cop. 2005
- **Zetterberg, Seppo (toim.).** Maailmanhistorian Pikkujättiläinen. Uudistettu laitos. Porvoo, WSOY. 2006.

Suomen ja Pohjoismaiden historia

- **Engman, Max.** Pitkät jäähyväiset: Suomi Ruotsin ja Venäjän välissä vuoden 1809 jälkeen, WSOY, 2009
- **Hentilä, S. & Krötzl, C. & Pulma, P.** Pohjoismaiden historia. Helsinki. Edita, 2002.
- **Jussila, Osmo & Hentilä, Seppo & Nevakivi, Jukka.** Suomen poliittinen historia 1809–2009. 6. uudistettu painos. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit, 2009.
- **Jussila, Osmo.** Suomen suuriruhtinaskunta: 1809-1917. Helsinki: WSOY, 2004
- **Jutikkala, Eino.** Suomen historia. Helsinki. WSOY, 2002.
- **Klinge, Matti.** Keisarin Suomi. (Kejsartiden). Suom. Marketta Klinge. Espoo.Schildt 1997.
- **Kuisma, Markku.** Metsäteollisuuden maa 1620-1920. Helsinki. SKS, 2006.
- **Meinander, Henrik.** Suomen historia: Linjat, rakenteet, käännekohtat. (Finlands historia: Linjer, strukturer, vändpunkter, 2006.) Suomentanut Paula Autio. Helsinki. WSOY, 2006
- **Vahtola, Jouko.** Suomen historia jääkaudesta EU:hun. Helsinki. Suuri suomalainen kirjakerho, 2003
- **Zetterberg, Seppo (toim.).** Suomen historian Pikkujättiläinen. Uudistettu laitos. Porvoo, WSOY. 2003.

Kannattaa myös kirjallisuuden lisäksi katsoa esim. aikakauteen liittyviä tv-sarjoja (esim. YLEn Kuninkaidemme jäljillä ja Keisariemme jäljillä), elokuvia tai vaikkapa pelata pelejä (esim. Europa Universalis IV, Victoria 2 ja HoI 3). Nämä tekevät oppimisesta erilaista ja monimuotoisempaa, sekä pitävät yllä kiinnostusta aihealuetta kohtaan!

Vanhat pääsykoekysymykset

Alla on esimerkkejä edellisten vuosien valintakoekysymyksistä, josta saa hieman kuvaa millainen historian pääsykoe yleensä on ollut:

2014 (1500-1700)

1. Mikael Agricola, hänen elämänsä ja toimintansa.

2. Mitkä Euroopan valtioista olivat suurvaltoja vuosien 1500 ja 1700 välisenä aikana ja mihin kunkin valtion suurvalta-asema perustui? Mitkä näistä suurvalloista menettivät valta-asemansa vuoteen 1700 mennessä ja mitkä tekijät vaikuttivat tuon aseman menettämiseen?

3. Ohessa on neljä otetta teksteistä sekä kaksi kuvaa, jotka kertovat noidista ja noitavainoista uuden ajan alun Euroopassa. Lue tekstit, tarkastele kuvia ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

- a) Erittele, mitä noitiin ja noitavainoihin liitettyjä piirteitä voit tekstiotteissa ja kuvissa havaita.
- b) Mitä yhtäläisyyksiä ja eroja näet tekstien välillä suhtautumisessa noitiin? Mistä syistä ne voisivat johtua?
- c) Mitä syitä noitavainoille on esitetty?
- d) Pohdi näiden tekstien ja kuvien arvoa historiallisina lähteinä.

2013 (Suomi ja Pohjoismaat 1100-1600, yleinen 500-1500)

1. Missä, miten ja miksi ihmisiä koulutettiin keskiajan Euroopassa?

2. Miten Kalmarin unioni syntyi, mitä vaikutuksia sillä oli ja miksi se hajosi?

3. Ohessa on kolme otetta kertomuksista, jotka on laadittu eurooppalaisten tekemien matkojen pohjalta. Lue tekstit ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

- a) Keiden tekemistä matkoista tekstit kertovat? Minne matkat suuntautuivat?
- b) Analysoi kulttuurien kohtaamistilanteita teksteissä. Miten tekstien kirjoittajat suhtautuvat kuvaamiinsa vieraisiin kulttuureihin?
- c) Vertaile teksteissä esitettyjä näkemyksiä kohdealueiden kansojen luonteista ja tavoista. Mitä yhtäläisyyksiä ja eroja näkemyksissä on?
- d) Pohdi näiden tekstien arvoa historiallisina lähteinä.

2012 (Suomi ja Pohjoismaat 1808-1914, yleinen 1815-1914)

1. Suomen ja Venäjän suhteet vuosina 1890-1914
2. Eurooppalainen kaupunki ja kaupunkikulttuuri 1800-luvun jälkipuoliskolla ja 1900-luvun alussa

2011 (1500-1699)

1. Kruunu ja kirkko Ruotsin valtakunnassa 1520-luvulta 1680-luvulle
2. Tiede ja tieteen instituutiot 1500- ja 1600-lukujen Euroopassa

2010 (1700-1799)

1. Kustaa III:n vallankaappauksen seuraukset Ruotsin valtakunnalle
2. Kansalaisyhteiskunta ja valtio 1700-luvun Euroopassa

2009 (1800-1918)

1. Yliopiston merkitys autonomian ajan Suomessa
2. Miten liikenneyhteyksien kehittyminen muutti maailmaa 1800-luvun puolivälistä ensimmäisen maailmansodan syttymiseen?

2008 (Suomi ja Pohjoismaat 1500-1699, yleinen 200-1000)

1. Aatelin aseman muuttuminen Ruotsin valtakunnassa 1600-luvulla
2. Keisarius Rooman valtakunnassa ja kristillisessä Euroopassa (läntinen latinalainen keisarikunta ja Bysantti) vuosina 200-1000

Lukuaikataulu ja lukutekniikka

Lukuaikataulu

Kun koealue on laaja tai siinä on paljon asiaa, kannattaa lukemista rytmittää jollain lailla. Monelle sopivin tapa suunnitella lukemista on tehdä jonkinlainen lukusuunnitelma tai –aikataulu, toki kaikille tämä ei ole luontevaa. Suunnitelmaasi on hyvä hahmotella sivumäärien ja käyttämäsi ajan lisäksi myös se, mitä luet milloinkin. Lukuaika on pitkä ja voimia pitää riittää loppuun asti, joten ole rehellinen itsellesi aikatauluttaessasi lukemistasi. Muista merkata aikatauluun ensimmäisenä pakolliset menosi, esimerkiksi työt, ja vasta sen jälkeen ala suunnitella lukemistasi. Vapaa-aika on myös tärkeää, joten merkitse sekin suunnitelmaasi muistaaksesi myös levätä. Tauota lukemistasi, sillä kukaan ei pysty keskittymään montaa tuntia kerralla pelkkään lukemiseen; liiku, syö, nuku, näe kavereita ja nollaa välillä niin jaksat loppuun asti. Pidä kuitenkin painopiste lukemisessa äläkä luovuta, vaikka välillä jokin aihe tuntuisikin vaikealta tai tylsältä. Anna myös itsellesi anteeksi, jos ensimmäinen lukusuunnitelmasi ei pidäkään. Tilanteet elävät aina ja silloin pitää vain suunnitella uudestaan. Viimeiset viikot ennen pääsykoetta on hyvä pyhittää kertaukselle, sillä tässä vaiheessa uuden oppiminen ei ehkä enää kannata. Hyviä tapoja kerrata viimeisten viikkojen aikana ovat muun muassa omien muistiinpanojen selailu, ajatuskarttojen kokoaminen, kavereiden kanssa aiheesta jutteleminen sekä harjoitusesseiden tekeminen. Harjoitusesseiden tekeminen on erittäin tärkeää, sillä historian pääsykokeessa aika tai sen puute koituu monen kohtaloksi. Harjoituskokeina voit käyttää aikaisempien vuosien pääsykokeita. Muista kuitenkin, että tänä vuonna esseiden lisäksi on yksi aineistotehtävä. Kellota siis harjoitusesseidesi tekeminen ja mieti ajankäyttöä kokeessa etukäteen!

Lukutekniikka

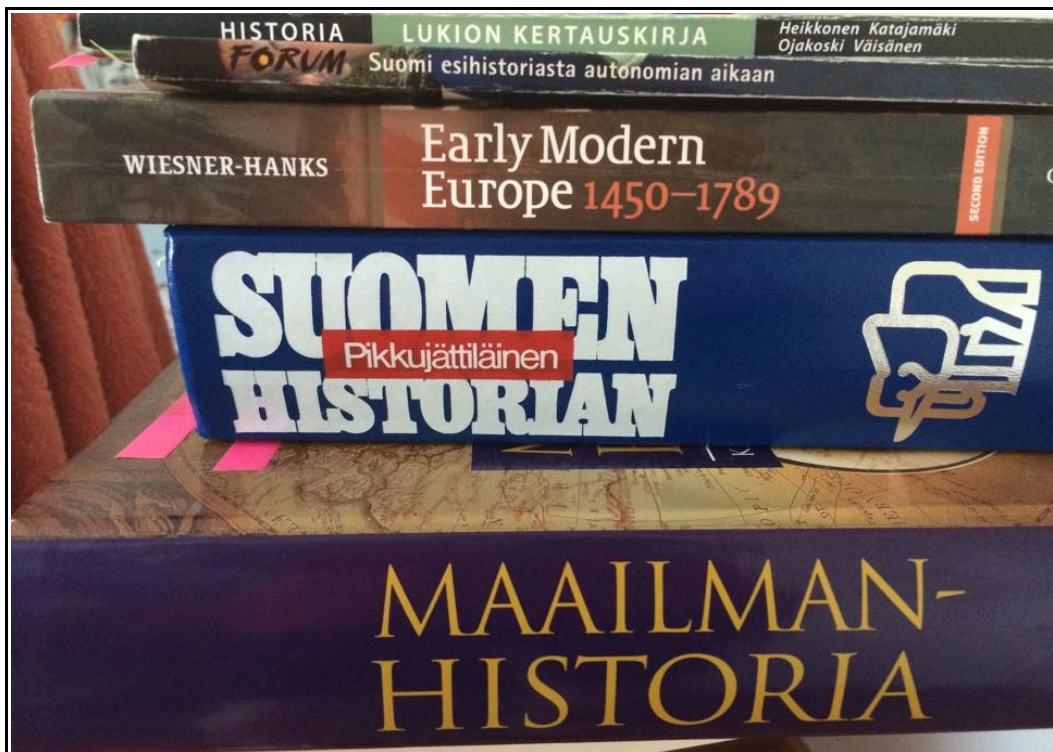
Kaikilla meillä on erilainen tapa oppia, joten lukutekniikkaa miettiessä kannattaa ottaa huomioon se, millä tavalla opit parhaiten. Mikäli et vielä tiedä, mikä on oma tapasi oppia voit kokeilla hieman erilaisia lukutekniikoita löytääksesi sinulle sopivimman.

Monelle myös erilaisten tekniikoiden käyttäminen lukiessa tuo lukuprosessiin kaivattua vaihtelua ja pitää lukemisen mielekkäänä. Auditivisia oppimistapoja hyödyntävien kannattaa osallistua esimerkiksi valmennuskursseille tai etsiä luentosarjoja netistä. Lisäksi erilaisten dokumenttien ja elokuvien hyödyntäminen muun oppimisen tukena antaa lukijalle sekä visuaalisia että auditivisia virikkeitä. Dokumentteja voit metsästä esimerkiksi Yle Teemalta, Areenasta tai Netflixistä. Historian pääsykokeessa on erityisen tärkeää hahmottaa kokonaisuuksia sekä ymmärtää syy seuraussuhteita, joiden oppimista tukevat erityisesti ajatuskartat ja aikajanat. Voit käyttää aikajanoja ja ajatuskarttoja tehdessäsi eri värejä muistisi tueksi. Myös perinteiset muistiinpanot koealueesta saattavat syventää oppimistasi, eikä tässäkään tapauksessa värien käyttö ole haitaksi. Esimerkiksi tietyt kokonaisuudet voi erottaa toisistaan eri väreillä. Myöskin alleviivaus lukiessa ja omien muistiinpanojen lukeminen sekä laajentaminen lukuprosessin myötä tehostavat oppimistasi.

Lukiessa kannattaa samalla miettiä mahdollisia esseekysymyksiä koealueesta. Jos olet valmennuskurssilla, voitte pohtia mahdollisia koekysymyksiä yhdessä. Usein itselle vaikealta tuntuva asia selkeytyy, kun sitä yrittää selittää muille. Myös omalle perheelle tai kavereille kannattaa puhua koealueesta ja pyytää heitä esittämään kysymyksiä siitä. Kun kaverisi kyllästyvät saat yliopistosta uudet ;) Jos olet valmennuskurssilla, älä luota sokeasti kaikkiin vinkkeihin esimerkiksi mahdollisista koekysymyksistä. Valmennuskurssi antaa hyviä vinkkejä ja eväitä, muttei absoluuttista totuutta siitä mitä kokeessa pitää osata ja mitä ei. Koita siis hallita asioita mahdollisimman laajalti, äläkä keskity pelkästään siihen mitä valmennuskurssisi painottaa. Pohdi mahdollisten esseekysymysten lisäksi asioita myös eri näkökulmista. Älä keskity pelkästään hahmottamaan asioita poliittisen tai sotahistorian kannalta, vaan muista myös esimerkiksi talous- ja kulttuurinäkökulmat. Näkökulmien monipuolistamista helpottaa lähteiden monipuolisuus; Pikkujättiläinen on hyvä runko lukemiseen muttei missään nimessä tarpeeksi kattava yksin. Kannattaa kiinnittää lukiessa huomiota proosatekstin lisäksi myös kuviin ja kuvateksteihin; et koskaan voi tietää, mitä pääsykokeesi dokumenttitehtävä sisältää. Koe on perinteisesti ollut melko eurosentrinen, mutta ota kuitenkin lukiessasi huomioon oman koealueesi merkittävien tapahtumien kannalta tärkeät ajat ja paikat myös Euroopan ulkopuolella. Etsi lukemisellesi sopivan ajan lisäksi myös sopiva paikka. Koti ei välttämättä ole kaikille

se paras paikka keskittymisen kannalta. Jokaiselta paikkakunnalta löytynee esimerkiksi kirjasto hiljaisen lukusalin kera. Tärkeintä on pitää hyvän lukutahdin lisäksi itsestään huolta ja saada lukemiseen hyvä ”flow” itselleen sopivimmalla tavalla. Älä stressaa liikaa ja tee parhaasi, kukaan ei enempään pysty!

Hilda Tolonen & Jenna Helenius

Miten toimia pääsykokeessa?

Ennen koetta

Muistan, että omassa pääsykokeessani viime vuonna minua pelotti hakijoiden määrä ja se, kuinka onnistun erottumaan joukosta. On hyvä muistaa, että kun on valmistautunut hyvin, ei ole syytä jännittää liikaa. Monet pääsykokeissa käyvät tulevat vain kokeilemaan onneaan, mutta eivät välttämättä ole kovin valmistautuneita. Pääsykoepäivänä kannattaa siis pysytellä rauhallisena ja luottaa omaan kykyihinkin. Positiivinen asenne vie pitkälle. Mukana kokeessa minulla oli vesipullo, ja se riitti hyvin. Eväitä voi ottaa, mutta ennemmin suosittelisin syömään kunnolla ennen koetta sillä kokeessa aika hupenee yllättävän nopeasti, eikä sitä kannata uhrata syömiseen. Jos otat eväitä, pakkaa ne kuten ylioppilaskirjoituksissa, ja ota jotain nopeasti ja helposti syötävää.

Koetilanne

Koe koostuu kahdesta esseekysymyksestä, joista voi molemmista saada enintään 30 pistettä sekä soveltavasta tehtävästä, josta maksimipisteet ovat 40 pistettä. Yksi esseekysymys liittyy Suomen ja Pohjoismaiden historiaan, ja toinen esseekysymys yleiseen historiaan. Soveltavan tehtävän aineistot voivat vaihdella. Esimerkiksi 2013 ne käsittelivät yleistä historiaa, mutta viime vuonna mukana oli myös Suomen historiaan liittyviä aineistoja. Aikaa vastata on neljä tuntia.

Kun saat kysymykset, lue ne läpi huolellisesti. Viime vuonna tässä tilanteessa silmäilin koekysymykset läpi, ja totesin että varsinkin soveltava tehtävä vaikuttaa kammottavalta. Minua kuitenkin helpotti se, kun päätin keskittyä yhteen tehtävään kerrallaan. Jos alkaa ajattelemaan, kuinka mahdottoman vaikea koe on, lannistuu helposti ja kirjoitusjälki voi olla sen mukaista. Kannattaa siis tsemppata itseään ja keskittyä yhteen kysymykseen kerrallaan.

Vastaaminen kokeessa

Tärkeimpiä asioita kokeessa on mielestäni se, että vastaat kattavasti siihen mitä kysytään etkä aiheen vierestä. Toinen seikka, mihin kannattaa kiinnittää erityistä huomiota, on ajankäyttö. Kannattaa ottaa tavoitteeksi se, että käyttää jokaiseen kysymykseen aikaa reilun tunnin.

Ennen kun aloitat esseen, hahmottele vastaustasi aina etukäteen. Tähän kannattaa käyttää aikaa 10-15 minuuttia. Historian pääsykokeissa erottuvat ne, jotka tietävät mistä kirjoittavat, mutta erityisesti ne, jotka osaavat muotoilla vastauksensa järkevästi ja pitää esseensä ”kasassa”. Kun suunnittelet vastaustasi hiukan etukäteen, esseestäsi tulee luultavasti selkeämpi kuin jos kirjoitat ns. ajatuksenvirta-tyylillä. Suunnittelu on tärkeää, sillä kiireessä saattaa jokin tärkeä ja ehkä itsestäänselväkin pointti jäädä mainitsematta, ellei siihen kiinnitä erityistä huomiota.

Hyviä tapoja suunnitella esseetä:

1. Käsitekartat
2. Syy & seuraus, mitä, missä, milloin, miten, kuka?
3. Ota huomioon historiallinen konteksti: miten kysymyksen aihe liittyy aikakauden suuriin linjoihin? Mitkä niistä olisi järkevää mainita esseessä?
4. Huomioi erilaiset näkökulmat: poliittinen, taloudellinen, tieteellinen, uskonnollinen ja kulttuurillinen jne. Voit esimerkiksi pohtia millaisia taloudellisia vaikutuksia asialla x oli.

Esseetä kirjoittaessa tärkeintä on vastata kysymykseen, mutta on myös hyvä pyrkiä vastaamaan laajasti. Esimerkiksi viime vuonna ensimmäinen esseekysymys oli ”Mikael Agricola, hänen elämänsä ja toimintansa”. Vastatessa ei riittänyt, että kertoi hiukan Agricolan elämästä, vaan oli tärkeää ottaa huomioon myös historiallinen konteksti jona Agricola eli, ja miten Agricolan toiminta oli yhteydessä tuon ajan Eurooppaan. Historiassa erityisesti syy- ja seuraus-suhteiden sekä kokonaiskuvan hahmottaminen on tärkeää.

Soveltavassa tehtävässä vastataan kysymyksiin aineiston pohjalta. Aineistossa on yleensä tekstejä tai kuvia, jotka liittyvät koeaikakauden aiheeseen. Esimerkiksi vuonna 2013 aineistot liittyivät löytöretkiin, ja viime vuonna teemana olivat noitavainot. Erityisesti vanhoja soveltavia tehtäviä kannattaa vilkuilla etukäteen, jotta tietää mitä odottaa. Soveltavassa tehtävässä on tärkeää kuljettaa aineistoa mukana vastatessa ja viitata siihen. Saatoin esimerkiksi lainata aineistosta pätkiä, jotka koin tärkeiksi vastaukseni kannalta.

Soveltava tehtävä vaatii vähän erilaisia taitoja kuin esseet. Esseessä testataan kirjoitustaitoja, mutta soveltavassa tehtävässä tulee osata tulkita aineistoja ja ymmärtää mitä ne kertovat ajan tapahtumista. Esimerkiksi viime vuonna, kun soveltava tehtävä käsitteli noitavainoja, vastauksessa oli järkevää tuoda esille miksi 1600-luvulla noituuteen suhtauduttiin niin kammoksuen ja mitä erilaisia syvällisempiä syitä tähän oli. Soveltavassa tehtävässä, kuten esseissäkin, tulee myös osata hahmottaa laajoja kokonaisuuksia ja tuoda se ilmi vastauksessa. Tehtävää kannattaa lähteä purkamaan rauhassa, ettei paniikki iske.

Apua soveltavaan tehtävään:

1. Varaa riittävästi aikaa -soveltavasta tehtävästä saa eniten pisteitä
2. Miten aineisto liittyy ajan ilmiöihin ja tapahtumiin tai kenties ilmentää niitä?
3. Jos tehtävässä on monia tekstejä/kuvia, miten ne eroavat toisistaan?
4. Aineistossa olevien tekstien/kuvien tekijät ja heidän asemansa vaikutukset aineistoihin?
5. Onko aineistossa poliittisia/taloudellisia/uskonnollisia/tieteellisiä/kulttuurillisia yhteyksiä?

Ajankäyttö

Ajan käyttö on kenties ongelmallisinta niille, jotka ovat lukeneet kokeeseen todella paljon. Olin itse viime vuonna lukenut kokeeseen melkoisesti kuten moni muukin, minkä vuoksi tietomäärä päässäni oli valtava. Tällöin täytyy hyväksyä, että kaikkea minkä tietää ei voi eikä ehdi kirjoittaa, vaan täytyy keskittyä aluksi siihen että saa paperille oleellimmat seikat. Jos aikaa jää, niin sitten kannattaa paneutua aiheeseen yksityiskohtaisemmin.

Koska soveltava tehtävä on viimeinen ja aika saattaa alkaa olla tiukalla, voi moni vaipua epätoivoon kuten allekirjoittaneellekin kävi. Jos ahdistus iskee, ei saa antaa sen lomaannuttaa. Silloin kirjoittaa sen minkä ehtii ja tekee parhaansa. Yleisen ahdistuksen välttämiseksi kokeessa minulla auttoi se, että kun astuin koesaliin, päätin, että pidän mieleni nyt täysin kokeessa. Vaikka kuinka alkaisi ahdistaa, niin tsemppaa itsensä kirjoittamaan eikä mieti kokeen jälkeistä aikaa vaan keskittyy kokeeseen täysillä. Kannattaa käyttää kaikki käytettävissä oleva aika ja antaa kaikkensa, niin ei jälkeen päin kaduta.

Vuokko Schoultz, fuksi 2014

Lisää infoa:

<http://www.helsinki.fi/hum/opiskelijavalinnat/yhteishaku/toimiminen.htm>

Vuoden 2014 fuksien kokemuksia pääsykokeesta

”Pidemmän kaavan kautta”

Valmistuin ylioppilaaksi vuonna 2010. Pari vuotta aiemmin olin asettanut tavoitteeksi yliopiston ja historian opiskelun. Se tuntui luontevalta valinnalta, koska olin aina ollut kiinnostunut historiasta. Ennen ylioppilaskirjoituksia päätin hakea Helsingin yliopistoon, koska muut kaupungit eivät tuntuneet silloin eikä myöhemminkään realistisilta vaihtoehdoilta. Yo-kirjoitusten jälkeen aloitin valmistautumisen pääsykokeeseen. Luin siihen yhteensä puolitoista kuukautta lähes päivittäin. Itse pääsykoetilanteesta en muista paljoakaan. Vastaukseni olivat mielestäni ihan hyvät, mutta en ollut varma niiden riittävydestä. Viimein kuukauden kuluttua tulivat tulokset ja olin varasijalla. Sijoitus oli sen verran kaukana mahdollisesta läpipääsystä, että ymmärsin väli vuoden tulleen eteeni. No se ei haitannut, koska olin armeijassa sen vuoden. Ainoa ongelma oli sitten seuraavan kevään pääsykokeet, joihin en ehtinyt paneutua tarpeeksi armeijavuoden jälkeen. Jäin jälleen varasijalle.

En kuitenkaan halunnut luovuttaa. Historian opiskelu on aina tuntunut omalta alaltani, joten yritin olla lannistumatta. Pyrin kasaamaan itseni ja hakemaan uutta intoa seuraaviin pääsykokeisiin (joita minun oli kahlattava vielä vuoteen 2014 saakka eli kaikkiaan viidet). Pettymysten jälkeen motivaatiotani piti yllä työnteko sekä opinnot Helsingin avoimessa yliopistossa. Avoimessa yliopistossa uskoni historian opiskeluun vahvistui. Monet kurssit olivat samojen opettajien vetämiä kun varsinaisessa yliopistossa. Avointa yliopistoa en voi liikaa mainostaa, mutta väli vuosien aikana sain suoritettua historian perusopinnot, sivuaineen perusopinnot sekä eri kielten opintoja. Nyt kun viimein pääsin opiskelemaan, ei minun tarvinnut lähteä aivan alusta liikkeelle, vaan sain jatkaa siitä mihin avoimessa yliopistossa olin jäänyt. Lisäksi Helsingin avoimessa yliopistossa on oma väylänsä, jonka kautta on mahdollista hakea opiskelemaan Helsingin yliopistoon suoritettujen opintojen nojalla. Itse kuitenkin pääsin lopulta sisään päävalinnan kautta.

Vaikka välivuodet ovat toisinaan tuntuneet vaikeilta, voin jälkikäteen todeta, että ne ovat olleet todella tärkeitä välipysähdyksiä. Loppujen lopuksi niiden aikana olen ehtinyt pohtia tulevaisuutta ja saada työkokemusta eri aloilta. Monesti ajatuksissani on jyskyttänyt pelko siitä, että valmistumiseni ja työuran alkaminen myöhästyvät, jos en heti ensimmäisenä vuonna pääse sisälle. Se on kuitenkin ollut turhaa, sillä yhteiskunnan ikärakenne on muuttumassa ja siten meitä kaikkia tarvitaan! Ei siis pidä lannistua, jos ei pääsisi heti ensimmäisenä vuonna sisään yliopistoon. Välivuodet voivat olla joskus tarpeellisia – omalla kohdalla ne ovat mitanneet kiinnostustani historiaa kohtaan. Olen ehtinyt analysoida itseäni ja ennen kaikkea historian osaamistani. Olen löytänyt omat vahvuuteni ja opiskelumetodini, joita olen pystynyt hyödyntämään yliopisto-opinnoissa.

Jonkinlaisia vinkkejä löytynee pääsykoeoppaasta, mutta omalta osaltani voisin todeta sen, että pönttäämisessä ja pääsykokeisiin lukemisessa tärkeintä on lukemisen laatu, ei määrä. Joillekin riittää pari tuntia päivässä, toisille 6-7 tuntia. Itse olin siinä niiden välissä lukemalla noin 5 tuntia päivässä. Jotkut pärjäävät pelkällä historian pikku jättiläisellä, itse luin useampia kirjoja pääsykoe aikakaudelta. Hyvänä opiskelumetodina voin suositella temaattista ryhmittelyä, joka laajentaa historiallista ajattelutapaa poliittisesta historiasta talouden ja kulttuurin puolelle. Kaikki nämä historian osa-alueet liittyvät toisiinsa, ja on tärkeää ymmärtää näiden muodostama kokonaiskuva.

Toivotan omasta puolestani kaikille hakijoille onnea luku-urakkaan ja tsemppiä pääsykokeeseen!

Henrik Helanne, fuksi 2014

Suoraan lennossa lukiosta epävarmuuden kautta yliopistoon

Lukio vaihtui omalta osaltani suoraan Helsingin yliopistoon, mutta kaari lähtöpisteestä päämäärääni ei ollut pitkään ja hartaasti suunniteltu. Vaikka vuosi sitten en tiennyt, mihin kaninkoloon tulisin hyppäämään, en voisi oikeastaan olla tyytyväisempi vuoden takaiseen päätökseeni ryhtyä valmistautumaan historian pääsykokeeseen.

En ole koskaan kuulunut siihen päättäväiseen ihmisryhmään, joka suunnistaa elämässään tarkkaan suunnitellun kartan kanssa kohti kauan unelmoituja tavoitteita. Abisyksynäni 2013 koin ahdistusta tulevasta opiskelupaikan valinnasta, koska tiesin haluavani hakea jonnekin, mutten tiennyt minne. Se, miksi ”jonnekin” muodostui ennen kevään ylioppilaskirjoituksia, määrittyi lähinnä intuition perusteella. Päätin hakea lukemaan historiaa, koska olin aina pitänyt sitä kiehtovana. Kaupungin taas valitsin sen suuruuden, vierauden ja kauniiden rakennusten (kuten yliopiston päärakennuksen valloittavan vanhan puolen) perusteella.

Vaikka pääsykoealue julkaistiin jo joulukuussa 2013, tartuin toimeliaana historian kirjoihin vasta viikko kevään ylioppilaskirjoitusten jälkeen. Aikaa tiivistähtiseen lukemiseen jäi kahdeksan viikkoa. Vaikka en useinkaan osaa toimia päättäväisesti suunnitelmieni suhteen, olen päättäväinen siinä, mihin lopulta ryhdyn. Niinpä kevät kului nenä tiukasti kiinni kirjoissa.

Mutta missä kirjoissa? Pääsykoemateriaaliahan ei valmiiksi tipahda yliopiston taivaalta, vaan luettava aineisto pitää kerätä itse. Onnekseni Suomi24-sivustolta löytynyt linkki Kronoksen pääsykoeoppaaseen, johon Sinä olet onneksesi myös päätenyt, auttoi kirjallisuuden valinnassa mielettömästi. Kahlasin pääsykoepänttäykseni aikana läpi historian pikkujättiläiset sekä jonkinlaisen pinon spesifimpää kirjallisuutta. Tavoitteena minulla oli muodostaa suuria linjoja ja loogisia aikajanoja olennaisilla yksityiskohdilla maustettuna.

Jo koitti toukokuun 24. päivä, jolloin tunsin yritykseni olevan tuhoon ja turmioon tuomittu. Aamulla yritin rohmuta tietoa vielä Martti Lutherista ja italialaissodista, vaikka tunnistin epätoivoisuuteni olevan turhaa. Luettu mikä luettu, nyt vain pää edellä saliin numero viisi. En ollut kirjoittanut esseitä ylioppilaskirjoitusten jälkeen, tuntui etten osannut tavata edes omaa nimeäni ja hermostuneisuuteni heikotti. En ole ikinä jännittänyt missään kokeessa yhtä paljon.

Pääsykokeen jälkeen alkoi piinaava odotus. Tiesin, että kokeessa minulta loppui aika kesken, minkä vuoksi epäilin vahvasti edes kokeen läpipääsyä. Pieni toivo eli kuitenkin sisimmässäni, koska olin joka tapauksessa antanut kaikkeni. Eikö se voisi riittää?

Tulokset julkaistiin kellon kliseisesti lyötyä kaksitoista, mutta halusin perinteisesti odottaa ykkösluokan postia. Sinnittelin työpäivän läpi tietäen, että kirjekuori odottaa minua postilaatikossa. Töistä en ole koskaan pyöräillyt kotiin yhtä nopeasti. Kirje oli kuitenkin pieni ja ohut – hyväksymiskirjeenhän pitäisi olla iso, paksu ja kutsuva, vai kuinka? Kirjekuoren lopulta avattuani silmäkulmastani valui onnen kyyneleitä, kun paikka yliopistomaailmaan avautui yhteispisteillä.

Kaninkolon mysteerisyys on vuodessa vaihtunut varmuuteen siitä, että historia on itselleni sopiva ja maailmaa valtavasti avartava oppiaine. Olen kiitollinen vuoden takaiselle minälleni siitä luku-urakasta, jonka jaksoin tehdä – se todella kannattaa. Vaikka jollekin lukion jälkeinen hengähdys sopii paremmin kuin hyvin, en kaivannut sitä itse. Olen aidosti iloinen siitä, että saan opiskella samanhenkisten ihmisten ympäröimänä alaa, joka on yliopistossa ylittänyt odotukseni.

Tsemppiä jokaiselle Helsingin yliopiston historian oppiaineeseen tähtäävälle!

Lotta Vuorio, fuksi 2014

Välivuosia ja täyttä elämää!

Täytyy myöntää – viime syksynä jännitti. Oli kulunut kuusi pitkää vuotta siitä, kun viimeksi olin opiskellut täysipäiväisesti. Olin huolissani siitä miten sopeutuisin takaisin opiskelijaelämään ja löytäisinkö paikkani yliopistolla. Pelkoni oli tietenkin täysin aiheeton! Uudet ihmiset, uudet haasteet ja uudet kuviot tempaisivat minut mukaansa nopeasti!

Valmistuin ylioppilaaksi syksyllä 2008, eikä arvosanoissani ollut paljon mainittavaa. Viimeinen vuosi lukiossa oli hurautanut osa-aikaisen työpaikan kassalla ja elämässä kiinnosti kaikki muu paitsi opiskelu. Olin päättänyt jo valmiiksi, että valmistuttuani lähtisin etsimään itseäni ja uusia haasteita. En kokenut itseäni tarpeeksi kypsäksi uudelle opintielle, sillä en ollut varma mitä haluaisin elämälläni tehdä. Ensimmäinen vuosi valmistumisen jälkeen hurautti armeijassa ja pian olinkin hakeutunut töihin turvallisuusalalle. Työvuosia ehti kertymään ja elämä maistui hyvälle, matkustelin paljon ja nautin vakaan elannon tuomasta turvasta. Tiesin etten kuitenkaan ollut eläketyössäni.

Hain ensimmäistä kertaa lukemaan historiaa Helsingin yliopistoon keväällä 2013, mutta pääsykokeessa saamani pisteet eivät kuitenkaan riittäneet varasijoille, joista olisi ollut toivoa vielä päästä sisään. En kuitenkaan lannistunut, vaan ystävien tuella päätin yrittää uudestaan, tällä kertaa hieman kovemmillä panoksilla.

Aloitin syksyllä 2014 avoimessa yliopistossa historian perusopintojen suorittamisen (25op). Ennen kuin pääsykoealue oli edes tiedossa, olin suorittanut opintoja ahkerasti töiden ohella. Lähiovetusta oli kahden illan verran viikossa ja etätyöskentelyä vielä runsaammin. Samaan aikaan avoimen opintojen kanssa tein n. 40 tuntista työviikkoa. Joulukuussa aloin todenteolla valmistautumaan pääsykokeisiin: tein edelleen avoimen opintoja, luin kirjastoissa vapaa-ajallani, kirjoitin harjoitusesseitä joiden aiheita ystävät minulle laativat, kirjoitin käsin kymmenittäin muistiinpanoja eri aihealueista ja kuuntelin dokumentteja internetistä. Lukulomaksi ennen pääsykoetta otin 2 viikkoa kesälomaa ja istuin kirjastossa.

Pääsykokeen jälkeen ystävät yllättivät minut ja veivät skumppatarjoilulle Esplanadille! Olin itkuinen ja huojentunut – olin antanut kaikkeni. Olin alkanut kokea jo painetta

sisään pääsyn suhteen, sillä omat lukioaikaiset ystäväni olivat jo valmistuneet tai juuri valmistumassa korkeakouluista ja yliopistoista. Olin ollut omantieni kulkija ja ylpeä siitä – mutta nyt koin että olin vihdoinkin valmis aloittamaan uuden alun elämässäni.

Valintakirjeen myönteinen päätös sai minut haukkomaan henkeäni! Jes! Elämänmuutos oli tietenkin melkoinen, kun tarkat työajat vaihtuivat joustavampaan aikatauluun. Yliopisto tarjoaa kuitenkin minulle juuri niin paljon uusia haasteita kun haluan. Tarkoitukseni on rohkaista erilaisia hakijoita unohtamaan turhat paineet – oma polku löytyy ja sitä on helppo seurata!

Kaisa-Leena Rahikka, fuksi 2014

Siinä vaiheessa, kun kolmas kerta ei toden sanonut, eikä kyllä se viideskään...

Pääsykokeet ovat se yleisin reitti hakea yliopistoon, mutta ei ainoa. Mikäli et ole jo kuullut *avoimenväylästä*, nyt kannattaa tutustua aiheeseen.

Avoin yliopisto tarjoaa opetusta ympäri Suomen eri yliopistojen toimesta. Niiden kurssit voidaan hyväksi lukea sellaisenaan tutkintoon ja sillä tavoin tulee jo suoritettua opintoja valmiiksi ennen varsinaista yliopistoon pääsyä. Lisäksi avoimen kautta voi myös jatkaa ns. väylällä yliopistoon. Tosin siinäkin kuuluu hakeminen suoritusten perusteella, eli mikään läpihuuto-juttu sekään ei ole.

Avoimessa voi opiskella joko töiden rinnalla tai vastaavasti hakea esimerkiksi opistoihin opiskelemaan, jolloin voi hakea toisen asteen opintotukea ja periaatteessa opiskella täysipäiväisesti. Yleensä avoimenväylän suorittamiseen menee 1 - 3 vuotta, riippuen kuinka ahkera opiskelija on ja minne yliopistoon hakee ja minkälaisin opintopistemäärin ja arvosanoin on muita samanaikaisesti hakemassa.

Itse suoritin Suomen historian aineopinnot Työväen Akatemiassa, Kauniaisissa ja siihen kuului myös pro-seminarityö. Koska kaikki tuli olla tiettyyn päivään mennessä suoritettuna, oli tahti tiukka. Varsinkin pakollisten kielikurssien osalta. Helsingin yliopistoon vaadittiin tutkintovaatimuksen mukaiset kieliopinnot, minun kohdallani kyseessä oli äidinkielen, ruotsin ja englannin, niin kirjallinen kuin suullinen. Samaan aikaan suoritin "pääaineeni" aineopinnon kursseja ja kirjoitin pro-seminarityötäni. Lisäksi olin ottanut perusopinto kokonaisuuden toisesta aineesta, jota olen nyt jatkanut aineopintoihin yliopistoon päästyäni. Helsingin yliopistoon mennessä minulla olikin reilusti noppia (=opintopisteitä).

Yliopistomme historia-aineiden minimivaatimus on ollut: perusopintojen kokonaisuus hakukohteen mukaisessa pääaineessa (historia), perusopintojen kokonaisuus yhdessä muussa yliopistollisessa aineessa sekä kielet. Yhteensä siis 55 opintopistettä. Avoimen väylässä onkin se hyvä puoli, että sen voi sopeuttaa muuhun elämään tarvittaessa ja mikäli ei sinä vuonna päässyt, eivät suorittamasi opinnot ole valuneet hukkaan.

Suosittelen tutustumaan eri yliopistojen tarjontoihin avoimen väylän suhteen, mm. Helsingin avoimella yliopistolla on hyvä info-paketti sivuillaan aiheesta. Miksi harkita avoimen opintoja? Ensinnäkin saat kerättyä niitä arvokkaita noppia, joita tarvitset tutkintoasi varten (ja niitä sitten räätivään milloin mistäkin...), lisäksi saat tuntumaa yliopisto-opintoihin ja harjoitusta mm. tenttivastauksien kirjoittamiseen. Bonuksena tulee kokeiltua eri aineiden kursseja ja voi löytää hyvinkin yllättäviä mielenkiinnon kohteita. Suosittelen aikatauluttamaan omat opinnot, kysymään jos on jotain epäselvää, suorittamaan opintokokonaisuudet loppuun ja ehdottomasti tekemään ne pakolliset kieliopinnot! Ne kun monesti jäävät hieman roikkumaan tutkintoa suorittaessa.

Marjanah Sadiq, fuksi 2014

Tukea lukemiseen valmennuskursseilta

Osallistuin pääsykokeisiin useampana keväänä ennen kuin sain opiskelupaikan Helsingin yliopistosta. Kävin myös valmennuskursseilla, joten ajattelin tässä hieman avata syitäni sille, miksi osallistuin kursseille ja mitä apua niistä minulle oli.

Olen sitä mieltä, että yliopistoon sisäänpääsyyn ei tarvita valmennuskurssia eikä kurssille osallistumisenkaan aina takaa opiskelupaikkaa. Monet ovat saaneet opiskelupaikan itsenäisesti opiskelemalla, mutta valmennuskurssi on myös hyvä vaihtoehto, jos kokee tarvitsevänsä tukea ja palautetta omasta etenemisestään. Sisäänpääsyäni helpotti valmennuskurssin ohella pääsykokeen rakenteen muuttuminen eli kahdesta esseestä siirryttiin kahteen esseeseen ja dokumenttitehtävään ja pääsin vihdoinkin aloittamaan opintoni viime syksynä. Työnteon ohella opiskelu oli myös melko rankkaa vaikka sainkin vähennettyä työtuntejani muutamaksi kuukaudeksi. Kaikki tekemäni työ pääsykokeita varten oli kuitenkin täysin sen arvoista, kun lopulta sain opiskelupaikan. Välivuosien aikana sain todella vahvistuksen sille, että haluan opiskella historiaa enemmän kuin mitään muuta ja samalla sain hieman lomaa opiskelusta sekä aivan uudenlaista motivaatiota.

Miksi minä siis osallistuin valmennuskursseille ja vielä useampaan kertaan? Minulle valmennuskurssit toivat tarvitsemaani rytmiä ja kannustusta lukemiseen. Tein samaan aikaan töitä, joten välillä oli tarvetta saada lisäpotkua lukemiseen. Kurssilla ollessani sain keskustella yhdessä muiden kanssa koealueesta ja sain kuulla samalla monia uusia näkökulmia, joista oli paljon hyötyä. Stressiä helpotti myös se, että pystyin esittämään opettajalle kysymyksiä enkä joutunut pätkäilemään asioita yksin. Sain palautetta kirjoittamistani esseistä ja siitä missä minä voisin vielä parantaa. Esseiden kirjoittaminen voi olla tosi hankalaa ja valkoinen konseptipaperi voi kammottaa etenkin, jos ei ole kirjoittanut mitään pitkään aikaan. Kannattaa kirjoittaa kurssilla aina kuin se on vain mahdollista ja saada sitä kautta hommaan rutiinia, etenkin jos edellisistä opinnoista on aikaa. Ei kannata kuitenkaan verrata sokeasti kurssin esseistä saatuja pisteitä tuleviin koepisteisiin. Ajankäyttö tuli ensimmäistä kertaa elämässäni ongelmaksi pääsykoetyypin muututtua. Olin aina ajatellut olevani nopea kirjoittaja, mutta kolmen tehtävän teko neljässä tunnissa oli silti aikamoinen ponnistus. Valmennuskurssin järjestämissä

harjoituspääsykokeissa pääsin harjoittelemaan ajankäyttöä. Kurseilla saaduista kirjastoista sekä materiaaleista oli myös apua ja materiaalin määrä vaihteli myös melko suuresti kahden eri järjestäjän välillä. Tästä oppaasta löytyy melko kattava lista kirjoista, joihin kannattaa tutustua koetta varten. Perusteokset pysyvät melko samoina vuodesta toiseen vaikka aikakaudet vaihtelevatkin. Yksin lukiessa on myös hankala arvioida omaa tietomääräänsä, mutta valmennuskurssilla saa siitä hieman selkeämmän kuvan. Onko lukenut jo tarpeeksi vai onko paljonkin petrattavaa? Ei kannata vertailla kuitenkaan liikaa omaa lukemistaan muiden lukemisiin vaan keskittyä omaan urakkaan. Vertailu voi lähinnä aiheuttaa harmaita hiuksia ja turhautumista.

Valmennuskursseissa on tietenkin myös huonot puolensa eivätkä ne kaikille sovi. Joissakin tapauksissa kurseille osallistuminen voi tuoda myös lisäpaineita ja stressiä, mikä voi haitatakin lukemista. Kurssit eivät myöskään ole halpoja, itse onnistuin onneksi rahoittamaan kurssini omasta palkastani. Monet yritykset tarjoavat myös erilaisia alennuksia kuten kurssitakuuta tai kaverialennuksia, joita kannattaa pitää silmällä! Minulla on kokemusta kahdesta eri valmennuskurssien järjestäjästä; Eximiasta ja Valmennuskeskuksesta. Kannattaa vertailla saatavilla olevien kurssien hintoja ja tarjolla olevia kurssityyppejä. Etäkurssiin sisältyy usein materiaalit, mahdollisuus osallistua harjoituspääsykokeeseen sekä muita tehtäviä, kun taas peruskurssi on perinteistä luokkaopetusta. Kannattaa kiinnittää valintaa tehdessä huomiota myös opetustuntien määrään ja muutenkin vertailla eri yrityksiä huolella ennen lopullisen valinnan tekemistä.

Valtavasti onnea ja tsemppiä tulevaan pääsykokeeseen ja toivottavasti nähdään syksyllä! Jos opiskelupaikka ei jostain syystä aukea tänä vuonna ja tiedät että tämä on se sun juttu, älä missään nimessä luovuta! Tiedän omien kokemusten kautta kuinka turhauttavaa lukeminen ja yhä uudelleen pikkujättiläisten esille kaivaminen kevästä toiseen voi pahimmillaan olla, mutta on tämä kaikki ehdottomasti sen arvoista.

Elina Tarvainen, fuksi 2014

Lopuksi

Toivottavasti tämä opas on antanut sinulle eväitä kevään koitosta varten.

Pääsykokeeseen valmistautuminen voi olla stressaavaa aikaa ja välillä epävarmuuden tunne voi vallata mielen, mutta kannattaa muistaa, että muut hakijat ovat samassa veneessä ja monet kamppailevat aivan samojen ajatusten kanssa. Kannattaa siis keskittyä vain omaan valmistautumiseen eikä miettiä liikaa muita hakijoita, sillä lopuksi vain oma panostuksesi ratkaisee. Muista siis luottaa itseesi ja tee parhaasi, niin hyvä tulee!

Jos sinulla on jotain kysymyksiä koskien historian opiskelua tai pääsykoetta, niin voit laittaa sähköpostia osoitteeseen kronos-opas@helsinki.fi tai suoraan pääsykoeopasvastaavalle osoitteeseen mari.leander@helsinki.fi. Myös Kronoksen pääsykoeoppaan Facebook-sivuille <https://www.facebook.com/kronosopas> voi mennä esittämään mieltä askarruttavia kysymyksiä. Vastaamme niihin mielellämme!

Toivotamme sinulle antoisaa luku-urakkaa ja paljon onnea ja menestystä pääsykokeeseen! Syksyllä nähdään!

-Pääsykoeopastiimi & Kronos ry

Linkkejä

Kronos ry:n nettisivut: <http://blogs.helsinki.fi/kronos-ry/>

Helsingin yliopiston humanistisen tiedekunnan valintakoesivut:

<http://www.helsinki.fi/hum/opiskelijavalinnat/index.htm>

Helsingin yliopiston suomenkielisen historian nettisivut:

<http://www.helsinki.fi/yleinenhistoria/>

<http://www.helsinki.fi/suomenhistoria/>

Kirjojen löytämiseen: www.antikka.net

Kuvat: Mari Leander

Oppaan tekijänoikeuksien haltija on Kronos ry. Opasta saa muokata ja jakaa vapaasti ilman maksua, kunhan tekijänoikeudet ja käyttöehdot säilyvät oppaan mukana. Oppaan tai sen osan käyttäminen kaupallisiin tarkoituksiin on ehdottomasti kielletty.